

Sygnatura akt I C 1646/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 06-09-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Marek

po rozpoznaniu w dniu 06-09-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko U. N. (...) w W.

o ustalenie

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda S. P. na rzecz pozwanego U. N. (...) w W. kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Porada - Łaska

Sygn. I C 1646/18

UZASADNIENIE

Powód S. P. w pozwie przeciwko U. N. (...) z siedzibą w W. wniósł o ustalenie, że roszczenie wynikające z umowy pożyczki gotówkowej z dnia 11 sierpnia 2009 r. zawartej pomiędzy powodem a (...) Spółka Akcyjna we W., przeniesione następnie przez (...) Spółka Akcyjna w drodze cesji na pozwanego, w postaci żądania od powoda zapłaty kwoty 8.965,41 złotych jako przedawnione nie istnieje. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż zgodnie z art. 21 a ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczej i wymianie danych gospodarczych, dłużnik może wnieść do Biura (...) sprzeciw dotyczący nieaktualności, nieprawdziwości informacji gospodarczych mających status informacji aktualnych, jeśli przedstawi dowody potwierdzające okoliczności uzasadniające sprzeciw. Ustalenie przez Sąd, iż roszczenie wynikające z zawartej umowy przez powoda pożyczki gotówkowej z dnia 11 sierpnia 2009 r., nie istnieje jako przedawnione, pozwoli powodowi dokonać wykreślenia jego osoby z rejestru dłużników (...) S.A., a ustalenie tego na innej drodze niż sądowa, nie jest możliwe. Fakt, iż powód figuruje w przedmiotowym rejestrze sprawia mu uciążliwość w dokonywaniu m.in. zakupów na raty, czy zawarcia umowy pożyczki.

Pozwany działający w odpowiedzi na pozew z dnia 04 lipca 2018 r., wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, iż powództwo o takiej treści jest niedopuszczalne i za pozbawione jakiegokolwiek podstawy prawnej. Ponadto pozwany wskazał, iż powód w żaden sposób nie kwestionuje faktu zawarcia umowy pożyczki z wierzycielem pierwotnym, ani faktu, iż to pozwany jest obecnie wierzycielem powoda. Powód ponadto nie wskazuje żadnego innego zdarzenia, które powodowałoby wygaśnięcie zobowiązania powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód S. P. zawarł w dniu 11 sierpnia 2009 r. z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki nr (...), w której strony ustaliły kwotę łącznego zobowiązania na kwotę 8.177,00 zł, zobowiązując pożyczkobiorcę do zwrotu udzielonej pożyczki w 52 tygodniowych ratach w wysokości 157,25 zł począwszy od dnia 18 sierpnia 2009 r. Pierwotny wierzyciel (...) S.A. z siedzibą we W. dokonał przelewu wierzytelności przysługującej wobec powoda na rzecz pozwanego U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

(dowód: umowa pożyczki- k. 6, wniosek ubiegającego się o pożyczkę – k. 30, umowa sprzedaży wierzytelności- k. 7,8, zawiadomienie o zakupie wierzytelności- k. 12, wezwanie do zapłaty z dnia 06 listopada 2014 r. – k. 13)

Na skutek złożonego pozwu o zapłatę kwoty 8.299,81 zł przez pozwanego U. N. (...) z siedzibą w W., Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał w sprawie I Nc 2517/16 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany wniósł sprzeciw, żądając oddalenia powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu podniesiono zarzut przedawnienia roszczeń powoda. Sprawa otrzymała sygnaturę I C 2545/16. W piśmie procesowym z dnia 26 września 2016 r. U. N. (...) z siedzibą w W. zawarł oświadczenie o cofnięciu pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Wobec czego postanowieniem z 4.10.2016 r. postępowanie umorzono. Żadna ze stron nie zaskarżyła tego orzeczenia.

(dowód: nakaz zapłaty z dnia 27 lipca 2016 r. sygn. akt I Nc 2517/16- k. 14, postanowienie z dnia 04 października 2016 r. sygn. I C 2545/16- k. 15)

Sąd dał wiarę wszystkim dokumentom zgromadzonym w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa może być uwzględnione wtedy, gdy spełnione są dwie przesłanki merytoryczne: interes prawny oraz wykazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo nie istnieje. Pierwsza z tych przesłanek warunkuje określony skutek tego powództwa, decydując o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda. Wykazanie zaś istnienia drugiej z przesłanek decyduje o kwestii zasadności powództwa.

Stwierdzenie braku interesu prawnego powoda skutkuje oddaleniem powództwa. Interes prawny istnieje w szczególności wówczas, gdy występuje niepewność prawa lub stosunku prawnego, która może wynikać tak z przyczyn faktycznych jak i prawnych.

W przedmiotowej sprawie taka okoliczność nie zachodzi.

Ze względu na ochronę interesów dłużnika, który skorzystał z przysługującego mu na podstawie ustawy prawa do powołania się na zarzut przedawnienia, niedopuszczalne jest zamieszczanie w prowadzonych przez biura informacji gospodarczych rejestrach informacji o roszczeniach, w stosunku do których dłużnik skutecznie podniósł zarzut przedawnienia (por. wyrok Sadu Apelacyjnego w Warszawie z 11.2.2016 r., VI ACa 153/15).

W uzasadnieniu tego stanowiska podano, iż jeśli dłużnik nie ma obowiązku spełnienia świadczenia - w sytuacji gdy w sposób wyraźny skorzystał z przewidzianego art. 117 § 2 k.c. uprawnienia do uchylenia się od zaspokojenia przedawnionego roszczenia - nie powinien być "represjonowany" przez publikowanie informacji podważających jego reputację i wiarygodność płatniczą. Celem ustawy z 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (określanej dalej jako u.u.i.g.) jest umożliwienie wymiany informacji o wiarygodności płatniczej uczestników obrotu gospodarczego, która ma stanowić wsparcie dla wierzycieli w odzyskiwaniu należności oraz pomoc w ocenie wiarygodności płatniczej potencjalnych kontrahentów.

Celem instytucji przedawnienia przewidzianej w art. 117 § 2 k.c. jest z kolei stabilizacja stosunków cywilnoprawnych, poprzez ograniczenie w czasie dochodzenia roszczeń majątkowych, gdyż z upływem czasu udowodnienie ich zasadności staje się coraz trudniejsze, a dłużnik nieponaglany przez wierzyciela przestaje liczyć się z obowiązkiem spełnienia świadczenia. Stąd sankcją dla wierzyciela za zaniechanie dochodzenia roszczeń we właściwym terminie jest uprawnienie dłużnika do uchylenia się od ich zaspokojenia.

Wykładnia systemowa oraz funkcjonalna art. 15 u.u.i.g. w powiązaniu z art. 117 § 2 k.c. prowadzą do wniosku, że niedopuszczalne jest zamieszczanie w rejestrach prowadzonych przez biura informacji gospodarczych, informacji o ciężących na dłużniku zobowiązaniach przedawnionych w sytuacji gdy dłużnik uchylił się od jego zaspokojenia z powodu przedawnienia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skoro w sprawie z powództwa (...) przeciwko S. P. (I C 2545/16), S. P. podniósł w sprzeciwie zarzut przedawnienia roszczeń i oświadczenie to dotarło do U. (w dniu 26.09.2016 r. k. 24 akt I C 2545/16), to nie można mieć żadnych wątpliwości co do tego, że doszło do skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia. Nie ma zatem znaczenia fakt, iż doszło jedynie do procesowego zakończenia powołanego powyżej postępowania, poprzez jego umorzenie.

Wobec tego powód nie posiada w istocie interesu prawnego w przedmiotowym sporze.

Nawet przy odmiennym stanowisku co do istnienia interesu prawnego, powództwo i tak jest niezasadne.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

W myśl § 2 art. 117(1) k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia powoduje, że roszczenie przekształca się w roszczenie naturalne. Roszczenie naturalne jest niezaskarżalne, co oznacza, że nie można dochodzić jego spełnienia przed sądem.

Następstwem skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia nie jest wygaśnięcie roszczenia, a jedynie pozbawienie wierzyciela możliwości żądania od dłużnika jego zaspokojenia. Dlatego roszczenie przedawnione może być przeniesione przez wierzyciela na inną osobę w trybie cesji (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyr. z 13.9.2012 r., I ACa 120/12, L.). Co więcej, przedawnienie roszczenia nie wyklucza jego potrącenia, jeśli potrącenie stało się możliwe zanim nastąpiło przedawnienie (art. 502 k.c.). Zobowiązanie naturalne może odzyskać cechę zaskarżalności, jeśli dłużnik zrzeknie się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Biorąc pod uwagę powyższe, powództwo należało oddalić.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., na które składała się kwota 1.800,00 zł tytułem opłaty za czynności radców prawnych zgodnie z treścią § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U.2018.265 t.j.).

SSR Katarzyna Porada-Łaska